

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΘΑΒΩΡ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ.

Τήν Τρίτην, 6^η /19^η Αύγούστου 2014, έωρτάσθη ή έορτή τής Μεταμορφώσεως του Κυρίου ήμων Ιησοῦ Χριστοῦ εἰς τήν ἐπί του Ὁρους Θαβώρ Ἱεράν Μονήν, ἐπί του ὁποίου καί έλαβε χώραν αὕτη.

Κατά τήν Δεσποτικήν ταύτην έορτήν ή Έκκλησία ἀναμνησέσκει τό γεγονός ότι ό Κύριος ήμων Ιησοῦς Χριστός, πρό του σωτηρίου Αὐτοῦ πάθους παρέλαβε τρεῖς ἐκ τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ, τούς προκρίτους, Πέτρον καί Ἰάκωβον καί Ἰωάννην καί ἀνῆλθεν ἐπί του ὄρους τούτου, μή μνημονευομένου ῥητῶς ὑπό τής Καινῆς Διαθήκης, διασωζομένου ὁμως ὑπό ἀρχαιοτάτης ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως.

Ἐπί του ὄρους τούτου νεφέλη φωτεινή ἐκάλυψε τούς μαθητάς καί εἶδον τόν Κύριον, ἀπαστράπτοντα τό πρόσωπον καί τά ἱμάτια Αὐτοῦ ὡς ό ἥλιος καί συλλαλοῦντα μετά Μωϋσέως καί Ἡλιοῦ τῶν προφητῶν καί προλέγοντα τήν ἔξοδον Αὐτοῦ, ἥτοι τήν σταύρωσιν Αὐτοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις καί ἤκουσαν φωνήν ἐκ τής νεφέλης λέγουσαν «οὗτος ἐστιν ό Υἱός μου ό ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα», (Ματθ. 17,1-8).

Τό γεγονός τουτο παρεχώρησεν ό Κύριος εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ καί δι' αὐτῶν εἰς τήν Έκκλησίαν, ἵνα δείξη τό πρωτόκτιστον κάλλος του ἀνθρώπου, τό ἀπολεσθέν διά τής πτώσεως αὐτοῦ καί ἐπαναποκτώμενον δι' Αὐτοῦ καί ἐν Αὐτῷ ἐν τῇ Μεταμορφώσει, ἥτοι τῇ εὐπρεπεστάτῃ ἀλλοιώσει, τῇ πραγματοποιουμένη ἐκ τοῖς κεκλημένοις Αὐτῷ ἀγίοις καί ἵνα προετοιμάσῃ καί ἐνισχύσῃ αὐτούς διά τό μυστήριον τής ἐνδόξου τριημέρου ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως Αὐτοῦ .

Διά τήν μνήμην του σωτηριώδους γεγονότος τούτου, του έορταζομένου ὡς Δεσποτικῆς έορτῆς, έτελέσθη ἀγρυπνία τήν νύκτα τής ὡς ἄνω ἡμέρας, τής ὁποίας προεξήρξεν ή Α.Θ.Μ. ό Πατήρ ήμων καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. θεόφιλος ἐν Ὁρθρῳ καί θείᾳ Λειτουργίᾳ, συλλειτουργοῦντος Αὐτῷ του Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, του ἐκ τής Έκκλησίας τής Ἑλλάδος παρεπιδημοῦντος Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Τανάγρας κ. Πολυκάρπου, του ἐν βορείῳ Ἰορδανίᾳ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, Ἀγιοταφίτων Ἀρχιμανδριτῶν, του καθηγουμένου καί ἀνακαινιστοῦ τής Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς ὀσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος, τῶν ἐγγάμων ἱερέων τής περιοχῆς τής Γαλιλαίας, καί τῶν ἱερέων ἐξ Ἑλλάδος καί Ρωσίας καί Ρουμανίας καί ψαλλόντων του ἐξ Ἑλλάδος ἱερέως π. Γεωργίου Χαρδαβέλη ἑλληνιστί καί τής χορωδίας ὑπό τόν Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον, καθηγούμενον τής Ἀκκρης ἀραβιστί καί μετέχοντος ἀθρόου εὐσεβοῦς λαοῦ ἐκ Ρωσίας καί Οὐκρανίας, οὐχ ἥττον ὁμως καί ἐξ Ἑλλάδος, ἀπολαμβάνοντος πλουσίαν τήν εὐλογίαν ταύτην καί τόν ἀγιασμόν τουτον τής νυκτερινῆς ὑπαιθρίου λειτουργίας.

Εἰς τό Κοινωνικόν τής θείας Λειτουργίας ό Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον εἰς τούς πιστούς, ἔχοντα οὕτως ἑλληνιστί:

«Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπί του ὄρους Σινᾶ διά συμβόλων, ἐγώ εἰμι

λέγων, ὁ Ἦν, σήμερον ἐπ' ὅρους θαβώρ μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβὼν οὐσίαν· Καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος, Μωυσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν», λέγει ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ καὶ εὐσεβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον ὄντως ἡ θεία Χάρις μᾶς ἀξίωσε νὰ ἀναβῶμεν εἰς τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὅρους θαβώρ, ἔνθα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς «μετεμορφώθη ἔμπροσθεν τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ Πέτρου καὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια Αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς», ὡς μαρτυροῦν οἱ Εὐαγγελισταὶ Ματθαῖος καὶ Μάρκος, (Ματθ. 17,2, Μάρκ. 8,2-3), διὰ νὰ δοξολογήσωμεν καὶ ὑμνήσωμεν τὸ Ἅγιον Τριαδικόν ἡμῶν θεόν.

Τὸ μέγα καὶ ἀνεξιχνίαστον τοῦτο γεγονὸς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, δηλονότι τῆς φανερώσεως τῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τὸ πνευματικόν θαβώρειον ὅρος τοῦ Κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ, «Δεῦτε», λέγει ὁ ὑμνωδός, «ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, καλούμεθα διὰ στόματος τοῦ ὑμνωδοῦ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ νὰ εἶδωμεν κυρίως μέ τὰ πνευματικὰ μάτια τῆς καθαρᾶς καρδίας «τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου, τοῦ Χριστοῦ» καὶ «φωτὶ προσλάβωμεν φῶς», «ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία», (Ἰωάν. 1,5).

Αὐτὸ τοῦτο τὸ θεῖον φῶς ἐφανερώθη ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις ἐν σαρκὶ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος: «ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12).

Τὸ φῶς τοῦτο τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἀληθινῆς ζωῆς ἐθεάσαντο καὶ προκατήγγειλαν οἱ Προφῆται Μωυσῆς καὶ Ἡλίας, οἵτινες ἐγένοντο αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι μάρτυρες τοῦ μεγάλου τούτου μυστηρίου τῆς ἐν τῇ ἐν τῷ ὄρει θαβώρ Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς «ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβὼν οὐσίαν».

Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ὁ Χριστὸς, ὡς Νέος Ἀδάμ, ἀπηλλαγμένος πάσης φθορᾶς καὶ ἁμαρτίας ἀνέδειξεν εἰς τὴν θεωθεῖσαν ἀνθρωπίνην αὐτοῦ φύσιν τὴν εἰκόνα τοῦ θεοῦ Πατρός, τουτέστιν τὸ ἀρχέτυπον κάλλος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀμαυρώσει ὁ Παλαιὸς Ἀδάμ διὰ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ: «ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβάς τῷ ὄρει μετὰ τῶν μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτήν εἰς τὴν Σὴν τῆς θεότητος δόξαν καὶ λαμπρότητα», λέγει ὁ μελωδός.

Ὁ δὲ Ἱερὸς Χρυσόστομος διερωτᾶται: «τί ἐστὶ, μετεμορφώθη ὁ Χριστός;» Καὶ ἀπαντᾷ «παρήνοιξεν ὀλίγον τῆς θεότητος, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν ἐνοικούντα

θεόν». Καί ἀλλαχοῦ λέγει: «...μετεμορφώθη γάρ Χριστός, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἵνα ἡμῖν ἀποδείξη τὴν μέλλουσαν τῆς φύσεως μεταμόρφωσιν καί τὴν δευτέραν ἔλευσιν».

Ἡ σημερινή ἐορτή τῆς Μεταμορφώσεως εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐορτή τῆς θείας δόξης καί τοῦ ἀκτίστου φωτός. Διὰ τοῦτο καί ὁ μελωδός λέγει: «ὁ τοῦ φωτός διατμήξας (διαχωρίσας) τό πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτί σου τάς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύνον».

Τό φῶς τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ Οἰκονομίας εἶναι αὐτό τό ὁποῖον διέτμηξε (διεχώρισε) τό πρωτόγονον χάος, δηλαδή τό «σκότος τό ἐπάνω τῆς ἀβύσσου», κατὰ τό βιβλίον τῆς Γενέσεως (1,2). Τό δέ φῶς τῆς ἐνσάρκου τοῦ θεοῦ Λόγου Οἰκονομίας, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό φῶς τῆς κρίσεως τοῦ κόσμου καί βεβαίως τῆς κρίσεως τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δέν πίστευσαν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι τό φῶς τῆς σωζούσης ἀληθείας, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου: «αὕτη δέ ἐστίν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἡγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα», (Ἰωάν. 3, 19-21).

Δεηθῶμεν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας αὐτοῦ μητρός, ἵνα κατευθύνῃ τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν, δηλονότι τῶν προσταγμάτων Αὐτοῦ, «διότι φῶς τὰ προστάγματά Σου Κύριε ἐπὶ τῆς γῆς», ἀναφωνεῖ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας. (26,9).

Μετά δέ τοῦ μελωδοῦ δοξολογικῶς καί εὐγνωμόνως εἵπωμεν: «φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτός Πατρός ἀγεννήτου ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν θαβωρίῳ φῶς εἶδομεν τόν Πατέρα, φῶς καί τό Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν», Ἀμήν.

καί ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/08/19/6932>

Τὴν πρωΐαν ἐτελέσθη ἡ θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί συλλειτουργούντων αὐτῷ ἱερέων τῆς περιοχῆς Γαλιλαίας καί Ἀκκρης καί μετεχόντων ἐν αὐτῇ Ὁρθοδόξων πιστῶν ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἀλλά καί ἐξ Ἱεροσολύμων καί ἐκ τῶν κατεχομένων περιοχῶν.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν, ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰλαρίων ἐδεξιώθη τὴν Πατριαρχικὴν καί Ἀρχιερατικὴν συνοδείαν καί ἄλλους εἰς τό ἡγουμενεῖον, τὴν μεσημβρίαν δέ παρέθεσεν αὐτοῖς τράπεζαν ἐν καταλύσει ἰχθύος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/B1XqqLy6ChI>

<http://youtu.be/YFQWBy7peqE>

<http://youtu.be/F0Xr79BlBMk>

